

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 139:23a

Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart...

Introspectie of zelfreflectie is één van de vele termen vanuit de psychologie. Letterlijk betekent introspectie: 'naar binnen kijken', wat dan onder andere zou leiden tot zelfkennis. Laten we, ons beperkend tot de christen, eerlijk zijn en toegeven dat zelfkennis juist ook voor een christen goed en vanuit Gods Woord gezien zelfs maar wat noodzakelijk is. Echter - nog afgezien van het gevaar van een ongezond navelstaren - is het maar de vraag of introspectie de aangewezen weg is om tot werkelijke zelfkennis te komen. Maakt de psychologie niet dezelfde misser als de vrijmetselaar in het streven naar het 'ken u zelf'.

Wanneer we als het gaat om zelfkennis kijken naar Gods Woord, dan zegt bijvoorbeeld de profeet Jeremia al namens God (in Jeremia 17:9) dat het jezelf leren kennen via de weg van introspectie een allerminst vruchtbare zaak zal zijn: *Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?* Toont niet juist David in Psalm 139 aan dat God de mens beter kent dan hij zichzelf ooit zal kennen? Is dat niet wat God expliciet zegt door de mond van de profeet Jeremia (in Jeremia 17:10) als Hij uitspreekt: *Ik de Here, doorgrond het hart en toets de nieren, en dat, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht zijner daden.* Het laatste in wat God zegt, onderstreept de noodzaak voor de christen zichzelf te kennen - God vergeldt naar 'de vrucht van onze daden'!

We mogen aannemen dat het om die reden is dat David bidt: *'doorgrond mij, o God, en ken mijn hart'*. Vervolgt hij immers niet nadrukkelijk in verband daarmee met: *toets mij en ken mijn gedachten; zie, of bij mij een heilloze weg is, en... leid mij op de eeuwige weg.* Hij vraagt dus in feite aan God hem te tonen hoe Deze hem ziet. Is dat niet wat God wat graag op ook ons gebed door Zijn Geest wil doen? Overtuigt Hij niet van zonde, oordeel en gerechtigheid?

Oswald Chambers merkt in *Geheel voor Hem* ergens op: 'Geen menselijk wezen kent de mensen zo goed als God ze kent'. Wie kan dus beter kenbaar maken dan God de Vader zelf wie en wat ik ben? Niet voor niets zegt de Spreukendichter (Spreuken 4:23) *Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de oorsprongen des levens.* De psalmist van Psalm 44 zegt (vers 22b): *Hij toch - God - kent de geheimen des harten.* In Spreuken 23:7 wordt duidelijk dat zoals een mens denkt in zijn hart, zo is hij.

Het gebed van David is het dagelijks nabidden dus meer dan waard en is alles behalve een navelstaren! Ken uzelf, maar dan zoals God u ziet!

Gebed

U Here Jezus hebt laten weten wat er al niet uit ons hart voortkomt en hoe bedrieglijk kunnen wij zijn in het toedekken juist daarvan. Zoals Jeremia aangeeft, ons hart is arglistig. Als U waarachtig ons alles bent en wij werkelijk verlangen naar gemeenschap met U nu én straks, hoe belangrijk is het dan te weten of de weg waarop wij wandelen - ons doen en laten, ons zijn - goed is, overeenstemt met Uw wil. Daarom, doorgrond mij en ken mijn hart o Heer, om Jezus wil. Amen.